

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Κύρωση της από 8 Μαΐου 2010 Σύμβασης Δανειακής Διευκόλυνσης μεταξύ αφ' ενός της Ελληνικής Δημοκρατίας ως δανειολήπτη και αφ' ετέρου των κρατών-μελών της Ευρωζώνης και του ΚfW ως δανειστών, καθώς και του από 10 Μαΐου 2010 διακανονισμού χρηματοδότησης αμέσου ετοιμότητας από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο - Συμμετοχή της Ελλάδας στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με το προτεινόμενο Σχέδιο Νόμου πραγματοποιείται η πολιτική δέσμευση της Κυβέρνησης να φέρει για συζήτηση και κύρωση στην Εθνική Αντιπροσωπεία όλα τα συμβατικά κείμενα, μαζί με τα παραρτήματα και προσαρτήματά τους με τα οποία η ελληνική κυβέρνηση εξασφάλισε τη χρηματοδότηση της χώρας από τα υπόλοιπα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης με δανειακά κεφάλαια ύψους 80 δις ευρώ και από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο με δανειακά κεφάλαια ύψους 30 δις ευρώ.

Οι δυσμενέστερες συνέπειες που διαμορφώθηκαν για τη χώρα και τους Έλληνες πολίτες από το υπερβολικό μέγεθος του δημόσιου χρέους που αυξήθηκε σε πάνω από 115% του ΑΕΠ το 2009 και του ελλείμματος που εκτινάχθηκε στο 13.6% του ΑΕΠ, απαιτούσαν αποτελεσματική δράση για την προάσπιση του εθνικού συμφέροντος και των Ελλήνων πολιτών. Η κυβέρνηση με αίσθημα ευθύνης για τις σημερινές και τις μελλοντικές γενιές των Ελλήνων αποφάσισε απέναντι στον κίνδυνο κατάρρευσης της οικονομίας λόγω της αδυναμίας δανεισμού της χώρας, να ζητήσει τη στήριξη της Ελλάδας από τα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης σε συνδυασμό με το διακανονισμό χρηματοδότησης αμέσου ετοιμότητας του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Η προσφυγή της χώρας στους παραπάνω μηχανισμούς υπαγορεύτηκε από την ένταση της οικονομικής ύφεσης κατά το τρέχον έτος, σε συνέχεια της μείωσης του πραγματικού ΑΕΠ της χώρας κατά 2% το 2009 και την περαιτέρω αποδυνάμωση της οικονομικής δραστηριότητας. Τα δημόσια οικονομικά βρέθηκαν σε μία μη βιώσιμη τροχιά, με ένα πρωτοφανές για τη χώρα δημόσιο χρέος και με ένα πολύ μεγάλο δημοσιονομικό έλλειμμα, εξαιτίας της υιοθέτησης λανθασμένων προηγούμενων επιλογών που οδήγησαν σε κατάρρευση των δημοσίων εσόδων και σε ανεξέλεγκτη αύξηση των δημοσίων δαπανών,

Εντός αυτού του πλαισίου της επιδεινούμενης δημοσιονομικής κατάστασης έγιναν υποβαθμίσεις των κυβερνητικών ομολόγων από τους οίκους αξιολόγησης και οι επενδυτές άρχισαν να υπαναχωρούν από τα ελληνικά ομόλογα, πιέζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τις αποδόσεις τους. Ο συνδυασμός των παραπάνω παραγόντων επηρέασε αρνητικά το χρηματοπιστωτικό σύστημα, ενώ παρήλλα άρχισε να δημιουργείται πίεση ρευστότητας στις τράπεζες εξαιτίας του κόστους δανεισμού στη διατραπεζική αγορά.

Η οριακή μόνο μείωση του εξωτερικού ελλείμματος της χώρας, με τον πληθωρισμό και το εγχώριο κόστος να έχουν αυξηθεί στην Ελλάδα περισσότερο εν συγκρίσει με τα άλλα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης, και με δεδομένη την σημαντική απώλεια ανταγωνιστικότητας της χώρας την τελευταία δεκαετία οδήγησαν σε ιδιαίτερα αρνητι-

κές εξελίξεις που αποκρυσταλλώνονται στη διαμόρφωση του εξωτερικού ελλείμματος στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών στο τέλος του 2009 σε ποσοστό άνω του 11% του ΑΕΠ, στην υπέρβαση του αρνητικού 83% του ΑΕΠ για την καθαρή διεθνή επενδυτική θέση της χώρας και στην αύξηση του συνόλου των δαπανών που αφορούν τόκους για το εξωτερικό χρέος σε ποσοστό άνω του 5% του ΑΕΠ.

Η Κυβέρνηση αποφάσισε με τόλμη όχι μόνο να μην αποκρύψει την πραγματικά δυσχερή κατάσταση αλλά να θέσει στόχους για να ανατραπεί οριστικά αυτό το περιβάλλον που δημιουργεί αβεβαιότητα και ανησυχία στους Έλληνες πολίτες.

Πρώτος και κύριος στόχος είναι η διόρθωση των δημοσιονομικών και εξωτερικών ανισορροπιών, προκειμένου να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη. Δυστυχώς το κόστος χρηματοδότησης της οικονομίας της χώρας θα συνεχίσει αναπόφευκτα να είναι υψηλό για ορισμένο χρονικό διάστημα. Η πρόκληση της ταυτόχρονης αντιμετώπισης της ανάγκης για διόρθωση των δημοσιονομικών ανισορροπιών σε συνδυασμό με το υψηλό κόστος χρηματοδότησης του χρέους απαιτεί μια ριζική ανασυγκρότηση της οικονομίας μέσα από τομές και διαρθρωτικές αλλαγές που θα οδηγήσουν τη χώρα σε ένα νέο πρότυπο βιώσιμης ανάπτυξης. Απαιτείται νέος προσανατολισμός της οικονομίας της Ελλάδας για μια δυναμική ανάπτυξη και απασχόληση μέσω των αναγκιών, όσο ποτέ άλλοτε, δυναμικών μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών και διαρθρωτικών πολιτικών.

Η Κυβέρνηση εκτιμά ότι απαιτείται μία εκτεταμένη περίοδος προσαρμογής, στην οποία αρχικά ο ρυθμός ανάπτυξης του πραγματικού ΑΕΠ θα περιοριστεί κατά το 2010-2011, αλλά αναμένεται να ανακάμψει σταδιακά στη συνέχεια. Αν και η σημαντική προσπάθεια δημοσιονομικής εξυγίανσης επιβαρύνει αρχικά την οικονομική δραστηριότητα, αναμένεται ότι το σύνολο των μέτρων που έχουν σχεδιασθεί (εμπροσθοβαρή δημοσιονομικά μέτρα και ισχυρό μεσοπρόθεσμο οικονομικό πρόγραμμα σε συνδυασμό με ριζικές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις) δημιουργούν τις συνθήκες για την επιστροφή σε θετική ανάπτυξη από το 2012 και μετά. Απαραίτητος σημαντικός όρος για την επιτυχία της προσπάθειας αυτής είναι να μειωθεί σημαντικά ο πληθωρισμός κάτω από το μέσο όρο της Ευρωζώνης για να ανακτήσει η χώρα ανταγωνιστικότητα. Στόχος είναι να βελτιωθούν οι εξαγωγές και να μειωθεί η εξάρτηση της οικονομίας μας από τις εισαγωγές.

Για να υλοποιηθεί αποτελεσματικά η στρατηγική της κυβέρνησης θα γίνει χρήση όλων των διαθέσιμων δημοσιονομικών, χρηματοπιστωτικών και διαρθρωτικών πολιτικών. Η οικονομία της χώρας έχει απόλυτη ανάγκη από ένα ισχυρό και βιώσιμο πρόγραμμα προσαρμογής για τη διόρθωση των δημοσιονομικών ανισορροπιών και τη στροφή του χρέους σε καθοδική πορεία μεσοπρόθεσμα, τη διατήρηση της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος και την ανάκτηση της ανταγωνιστικότητας.

Στο πλαίσιο αυτό συνεπώς η δημοσιονομική προσαρμογή γίνεται ο ακρογωνιαίος λίθος του προγράμματος, προκειμένου να τεθεί ο λόγος του χρέους προς ΑΕΠ σε καθοδική πορεία από το 2013 και έπειτα, και να διατηρηθεί και μετά το πρόγραμμα μέσω της επίτευξης σημαντικών πρωτογενών πλεονασμάτων (τουλάχιστον 5% του ΑΕΠ) μέχρι το 2020. Για τη διατήρηση της δημοσιονομικής εξυγίανσης στο μεσοπρόθεσμο διάστημα, η κυβέρ-

νηση έχει δεσμευθεί να ενδυναμώσει το πλαίσιο δημοσιονομικής πολιτικής και τους θεσμούς που διέπουν τη δημοσιονομική διαχείριση.

Υπό τις συνθήκες αυτές καθίσταται αναγκαίο να στηριχθεί η προσπάθεια για δημοσιονομική προσαρμογή και επανάκτηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, με την κατάλληλη εισοδηματική πολιτική και την πολιτική κοινωνικής προστασίας. Η εισοδηματική πολιτική είναι αναγκαία για τη στήριξη της δημοσιονομικής διόρθωσης και τη μείωση του πληθωρισμού σε επίπεδα κάτω από τον μέσο όρο της Ευρωζώνης, καθώς και για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας κόστους και τιμών σε μόνιμη βάση. Τα προγράμματα κοινωνικής ασφάλισης πρέπει να ενδυναμωθούν για να αντιμετωπίσουν υποβόσκουσες διαρθρωτικές ανισορροπίες που οφείλονται στη γήρανση του πληθυσμού, καθώς τα κόστη των ασφαλιστικών παροχών στη χώρα αναμένεται να είναι από τα υψηλότερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τις υφιστάμενες πολιτικές. Δεδομένου ότι οι μεγαλύτερες υπερβάσεις ετησίως στον προϋπολογισμό προέρχονται συστηματικά από τα ταμεία κοινωνικής ασφάλισης, οι μεταρρυθμίσεις για την περιφρούρηση της βιωσιμότητας του συστήματος έχουν επείγοντα χαρακτήρα.

Σημαντικό ρόλο διαδραματίζουν και οι πολιτικές στον χρηματοπιστωτικό τομέα με στόχο τη διατήρηση της σταθερότητας. Παρά το γεγονός ότι τα κεφαλαιακά αποθέματα στο τραπεζικό σύστημα στην παρούσα φάση είναι επαρκή, η Κυβέρνηση και η Τράπεζα της Ελλάδος θα ενισχύσουν και θα αποσαφηνίσουν τα κύρια στοιχεία του ελληνικού εποπτικού πλαισίου και του πλαισίου διαχείρισης χρηματοπιστωτικών κρίσεων, ώστε να βοηθήσουν το τραπεζικό σύστημα στη διάρκεια αυτής της περιόδου χαμηλής ανάπτυξης με στενή παρακολούθηση της ρευστότητας και των μη εξυπηρετούμενων δανείων ανά τράπεζα.

Οι διαρθρωτικές αλλαγές που θα προάγουν την ικανότητα της οικονομίας να παράγει, να αποταμιεύει και να εξαγει πρέπει να είναι αποφασιστικής σημασίας για να επιτευχθεί μεσοπρόθεσμη ανάκαμψη. Ένα φιλόδοξο πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων πρόκειται να υλοποιηθεί για τον εκσυγχρονισμό του δημόσιου τομέα, την αύξηση της αποτελεσματικότητας των αγορών προϊόντων και εργασίας, και τη δημιουργία ενός ανοικτού και προσβάσιμου περιβάλλοντος για τους επενδυτές και για τη μείωση της άμεσης συμμετοχής του δημοσίου στις βιομηχανίες της χώρας.

Η δίκαιη κατανομή του κόστους προσαρμογής αποτελεί βασική δέσμευση της κυβέρνησης και η προστασία των πιο ευάλωτων και ευπαθών ομάδων της ελληνικής κοινωνίας λαμβάνεται υπόψη στο σχεδιασμό των πολιτικών προσαρμογής. Για το λόγο αυτό προβλέπεται μεγαλύτερη συνεισφορά από όσους δεν είχαν μέχρι σήμερα επιβαρυνθεί με το μερίδιο που τους αναλογεί.

Η εφαρμογή του παραπάνω προγράμματος σε συνδυασμό με τις τρέχουσες δυσμενείς συνθήκες στις αγορές ομολόγων απαιτεί την χρηματοδοτική στήριξη της Ελλάδας έως ότου να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη στις αγορές και ανακτηθεί η αξιοπιστία της χώρας έναντι των επενδυτών, μέσα από την επιτυχή υλοποίηση του προγράμματος προσαρμογής και την επίτευξη των δημοσιονομικών και οικονομικών στόχων. Η χρηματοδοτική στήριξη που έχει ανάγκη η Ελλάδα, συμφωνήθηκε να δοθεί από τις χώρες της Ευρωζώνης και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στη βάση ενός από κοινού συμφωνηθέντος προγράμματος οικονομικής πολιτικής.

Οι μεσοπρόθεσμοι δημοσιονομικοί και οικονομικοί στόχοι της Ελλάδας περιγράφονται στο Μνημόνιο Συνεννόησης, το οποίο συμφωνήθηκε στις 3 Μαΐου 2010 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για λογαριασμό των κρατών-μελών της Ευρωζώνης και της Ελληνικής Δημοκρατίας. Το Μνημόνιο απετέλεσε τη βάση συμφωνίας για την ενεργοποίηση του Μηχανισμού Στήριξης από τα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης και του Μηχανισμού χρηματοδότησης άμεσης ετοιμότητας του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Ειδικότερα επί του άρθρου πρώτου

α) Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης

Μετά την από 23 Απριλίου 2010 αίτηση της Ελλάδας για χρηματοδότηση μέσω διμερών δανείων από τα υπόλοιπα κράτη-μέλη της ζώνης του ευρώ σε συνέχεια της Δήλωσης των Αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων της ζώνης του ευρώ της 25ης Μαρτίου 2010 και της Δήλωσης της Ευρωομάδας της 11ης Απριλίου 2010, τα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης, αποφάσισαν στις 2 Μαΐου 2010 να παρέχουν στήριξη σταθερότητας στην Ελλάδα, σε διακυβερνητικό πλαίσιο, μέσω κοινά οργανωμένων διμερών δανείων. Τα δάνεια αυτά χορηγούνται σε συνδυασμό με τη χρηματοδότηση από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (Δ.Ν.Τ.) βάσει του Διακανονισμού Χρηματοδότησης Άμεσης Ετοιμότητας του Δ.Ν.Τ.

Για το λόγο αυτό αποφασίστηκε στις 5 Μαΐου 2010 από τους εκπροσώπους των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ανατεθούν στην Επιτροπή καθήκοντα συντονισμού και διαχείρισης των συντονισμένων διμερών δανείων, όπως ορίζονται στη Συμφωνία μεταξύ των Πιστωτών, που συνάφθηκε στις 8 Μαΐου 2010, ασκώντας όλες τις λειτουργίες, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτή τη Σύμβαση μέσω της Επιτροπής.

Αντίστοιχα η Ελλάδα αναλαμβάνει τη δέσμευση να εφαρμόσει τα μέτρα για την επιτήρηση της δημοσιονομικής πειθαρχίας και τις κατευθυντήριες γραμμές της οικονομικής πολιτικής με βάση τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου δυνάμει των άρθρων 126(9) και 136 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία προβλέπονται στο Μνημόνιο Συνεννόησης που οπισθετικά του μέρη είναι το Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής πολιτικής, το Μνημόνιο στις συγκεκριμένες προϋποθέσεις Οικονομικής Πολιτικής και το Τεχνικό Μνημόνιο Συνεννόησης, όπως μπορεί κατά διαστήματα να τροποποιείται ή/και να συμπληρώνεται. Η διαθεσιμότητα του πρώτου δανείου εξαρτήθηκε από την υπογραφή του Μνημονίου Συνεννόησης και την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης, ενώ η διαθεσιμότητα των επόμενων δανείων εξαρτάται από τη θετική απόφαση των υπολοίπων κρατών-μελών της Ευρωζώνης μετά από διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) για την εφαρμογή των συμφωνηθέντων με βάση τα παραπάνω.

Η Επιτροπή ανοίγει ένα λογαριασμό στο όνομα των υπολοίπων κρατών-μελών της Ευρωζώνης στην ΕΚΤ, που χρησιμοποιείται για τη διενέργεια όλων των πληρωμών εκ μέρους τους και εκ μέρους της Ελλάδας, ενώ η Ελλάδα έχει ορίσει την Τράπεζα της Ελλάδας ως αντιπρόσωπο της για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας έχει ορίσει τον χρηματοπιστωτικό όμιλο KfW ως δανειστή για λογαριασμό

σμό της Γερμανίας, που υπόκειται στις οδηγίες, τελεί υπό την εγγύηση και ενεργεί για το δημόσιο συμφέρον της Γερμανίας.

Στο άρθρο 1 ορίζεται το ύψος της διαθέσιμης δανειακής διευκόλυνσης προς την Ελλάδα που ανέρχεται σε ποσό ύψους μέχρι ογδόντα δις Ευρώ και η αναληφθείσα δέσμευση για κάθε κράτος-μέλος της Ευρωζώνης. Καθορίζονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των δανειστών (άρθρο 2), οι διαδικασίες ανάληψης, ο προσδιορισμός του καθαρού ποσού εκταμίευσης και οι αναγκαίοι όροι για τις αναλήψεις, τη διαθεσιμότητα και τις εκταμιεύσεις (άρθρο 3) καθώς και οι εκατέρωθεν εγγυήσεις και υποχρεώσεις (άρθρο 4). Στη συνέχεια προσδιορίζεται το επιτόκιο, τα κόστη και οι δαπάνες, ο τρόπος και οι διαδικασίες αποπληρωμής, πρώιμης αποπληρωμής, υποχρεωτικής αποπληρωμής ή και ακύρωσης καθώς και οι πληρωμές (άρθρα 5, 6 και 7). Οι λόγοι καταγγελίας των αντισυμβαλλομένων, οι σχετικές υποχρεώσεις για επιθεωρήσεις, πρόληψης της απάτης και ελέγχους της Επιτροπής, οι απαιτούμενες γνωστοποιήσεις εκ μέρους των συμβαλλομένων, η δυνατότητα και οι προϋποθέσεις για την εκχώρηση και μεταβίβαση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των δανειστών περιλαμβάνονται επίσης στην εν λόγω Σύμβαση.

Η Σύμβαση παραπέμπει στο κείμενο της Συμφωνίας μεταξύ των Πιστωτών, δηλαδή της Συμφωνίας για την παροχή στην Ελλάδα στήριξης σταθερότητας μέσω των κοινά οργανωμένων διμερών δανείων, η οποία προηγήθηκε της Σύμβασης Δανειακής Διευκόλυνσης, προκειμένου να ρυθμίσουν τις μεταξύ τους σχέσεις.

Συγκεκριμένα, με την Συμφωνία αυτή καθορίστηκε ο τρόπος με τον οποίο κάθε δανειστής δεσμεύεται από την Σύμβαση, ορίστηκε η Επιτροπή ως εκπρόσωπος τους ως προς την οργάνωση και διαχείριση των Δανείων, εξουσιοδοτήθηκε επίσης, η Επιτροπή να ανοίξει λογαριασμό στην ΕΚΤ στο όνομα των δανειστών για τη διενέργεια όλων των πληρωμών, καθορίστηκε η διαδικασία έγκρισης της εκταμίευσης των δανείων αλλά και ο τρόπος διεξαγωγής της, προβλέφθηκε ο τρόπος υπολογισμού των τόκων αλλά και η διαδικασία ανακατανομής των συμμετοχών τους. Ως διάρκεια της εν λόγω Συμφωνίας ορίστηκε η τελική εξόφληση των ποσών της Συμφωνίας Δανειακής Διευκόλυνσης και πάντως όχι πέραν του τριετούς προγράμματος που προβλέπει το Μνημόνιο Συνεννόησης.

Επίσης η Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης παραπέμπει στο κείμενο του Μνημονίου Συνεννόησης.

Επί του άρθρου δεύτερου

Με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 9ης Μαΐου 2010 αποφασίστηκε η θεσμοθέτηση ενός Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Στήριξης. Ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Στήριξης (ΕΜΣ) αποτελεί καρπό της συνειδητοποίησης από τα κράτη-μέλη της Ε.Ε., του γεγονότος ότι η κρίση πληρωμών στην οποία οριακά βρέθηκε η Ελλάδα δεν ήταν μεμονωμένο και δυνάμενο ανεξάρτητης αντιμετώπισης ζήτημα που οφειλόταν αποκλειστικά στη δημοσιονομική πραγματικότητα και κατάρρευση στην Ελλάδα, αλλά προάγγελος γενικότερων αναταράξεων στην ευρωζώνη, που κινδύνευε να αποσταθεροποιήσει το Ευρώ και να έχει μεσοπρόθεσμα καταστροφικές συνέπειες για όλα τα κράτη-μέλη.

Η πρωτοφανής αυτή κατάσταση έκανε εμφανές ότι το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης με τα ονομαστικά του κριτήρια και τις κυρώσεις που προβλέπει για τις α-

ποκλίνουσες από τα κριτήρια αυτά χώρες, δεν επαρκεί προκειμένου να εξασφαλιστεί η δημοσιονομική σταθερότητα και η ισόρροπη ανάπτυξη στην ευρωζώνη και στο σύνολο της ΕΕ. Χρειάζονται χρηματοδοτικές παρεμβάσεις μεγάλου βεληνεκού, στενή παρακολούθηση των προϋπολογισμών των κρατών-μελών, ευρύτερος και εντονότερος συντονισμός των οικονομικών τους πολιτικών και προοπτικά άσκηση κοινής δημοσιονομικής πολιτικής και έλεγχος του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Στήριξης αποτελεί μία πρώτη απάντηση στα παραπάνω αδιέξοδα. Θέτει για τρία χρόνια στη διάθεση των πλέον ευάλωτων εταίρων 60 δις Ευρώ από τα αποθέματα του κοινοτικού προϋπολογισμού και άλλα 440 δις Ευρώ από τα κράτη-μέλη της ευρωζώνης και 250 δις Ευρώ από το ΔΝΤ, συνολικά δηλαδή το σημαντικό ποσό των 750 δις Ευρώ, το οποίο συνιστά την ασπίδα απέναντι σε κερδοσκοπικές επιθέσεις στις αγορές εναντίον των χωρών που θα βρεθούν σε επισφαλή θέση. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Στήριξης ακολουθεί σχεδόν κατά γράμμα τον αντίστοιχο ελληνικό μηχανισμό των 110 δις. Η συνολική αυτή επιστράτευση σχεδόν ενός τρισεκατομμυρίου Ευρώ, με τις προϋποθέσεις επιτήρησης και ελέγχων που τη συνοδεύουν, συνιστά εμβρυακή μορφή μιας μελλοντικής κοινής ευρωπαϊκής δημοσιονομικής πολιτικής.

Η χώρα μας που έχει ήδη χρηματοδοτηθεί και θα χρηματοδοτείται για μία τριετία από τη δανειακή διευκόλυνση που εγκρίθηκε τον περασμένο μήνα, δεν θα συμμετάσχει άμεσα στον ευρωπαϊκό μηχανισμό, ή ακριβέστερα θεωρείται ότι έχει ήδη συμμετάσχει, εφόσον ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Στήριξης αποτελεί συνέχεια και προέκταση του ελληνικού. Θα συμμετάσχει βέβαια στο νομικό πρόσωπο που θα τον υλοποιήσει και θα συμμετάσχει πλήρως στο μέλλον όταν θα έχει βγει από την κρίση και θα έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει.

Με το άρθρο δεύτερο παρέχεται η εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να εκπροσωπεί την Ελλάδα και να υπογράψει κάθε σχετικό μνημόνιο συνεργασίας, συμφωνία ή σύμβαση δανεισμού, διμερή ή πολυμερή, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα κράτη μέλη της Ευρωζώνης και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, και να συμμετέχει σε όλες τις διαδικασίες του υπό ολοκλήρωση Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Στήριξης.

Επί του άρθρου τρίτου

Με το άρθρο Τρίτο ορίζεται η έναρξη ισχύος του νόμου.

Επισημαίνεται ότι με το ν. 3845/2010 παρασχέθηκε εξουσιοδότηση για την υπογραφή των δανειακών συμβάσεων στον Υπουργό Οικονομικών, ενώ με τον ίδιο νόμο, όπως συμπληρώθηκε με το ν. 3847/2010, ορίστηκε ότι οι δανειακές συμβάσεις ισχύουν από την ημερομηνία υπογραφής τους, προκειμένου να καταστεί δυνατή η έγκληρη εκταμίευση της πρώτης δόσης του δανείου.

Αυτά επιδιώκονται με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου και παρακαλείται η Εθνική Αντιπροσωπεία για την ψήφισή του.

Αθήνα, 3 Ιουνίου 2010

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. Παπακωνσταντίνου

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κύρωση της από 8 Μαΐου 2010 Σύμβασης Δανειακής Διευκόλυνσης μεταξύ αφ' ενός της Ελληνικής Δημοκρατίας ως δανειολήπτη και αφ' ετέρου των κρατών-μελών της Ευρωζώνης και του ΚfW ως δανειστών, καθώς και του από 10 Μαΐου 2010 διακανονισμού χρηματοδότησης αμέσου ετοιμότητας από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο - Συμμετοχή της Ελλάδας στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης

Άρθρο πρώτο

Κυρώνονται: α) η Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης μαζί με τα επτά παραρτήματά της, που υπογράφηκε στις 8 Μαΐου 2010, μεταξύ αφ' ενός της Ελληνικής Δημοκρατίας ως δανειολήπτη και της Τράπεζας της Ελλάδος ως αντιπροσώπου του δανειολήπτη και αφ' ετέρου των ακόλουθων κρατών-μελών των οποίων νόμισμα είναι το ευρώ: Βασίλειο του Βελγίου, Ιρλανδία, Βασίλειο της Ισπανίας, Γαλλική Δημοκρατία, Ιταλική Δημοκρατία, Κυπριακή Δημοκρατία, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, Δημοκρατία της Μάλτας, Βασίλειο των Κάτω Χωρών, Δημοκρατία της Αυστρίας, Πορτογαλική Δημοκρατία, Δημοκρατία της Σλοβενίας, Σλοβακική Δημοκρατία, Δημοκρατία της Φινλανδίας και του ΚfW, που υπόκειται στις οδηγίες, τελεί υπό την εγγύηση και ενεργεί προς το δημόσιο συμφέρον της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, καθώς και η Συμφωνία μεταξύ των Πιστωτών (Intercreditor Agreement) με τα πέντε παραρτήματά της, που υπογράφηκε στις 8 Μαΐου 2010 και το Μνημόνιο Συνεννόησης που υπογράφηκε στις 3 Μαΐου 2010, μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που ενεργεί για λογαριασμό των κρατών-μελών της Ευρωζώνης και της Ελληνικής Δημοκρατίας, που συνοδεύουν τη Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης·

β) Ο Διακανονισμός Χρηματοδότησης Αμέσου Ετοιμότητας που συμφωνήθηκε κατόπιν της από 3 Μαΐου 2010 επιστολής πρόθεσης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος για χρηματοδότηση από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (Δ.Ν.Τ.), καθώς και της από 9 Μαΐου 2010 απόφασης έγκρισης της Εκτελεστικής Επιτροπής του Δ.Ν.Τ. για τη χρηματοδότηση αμέσου ετοιμότητας για την Ελλάδα, που κοινοποιήθηκε με την από 11 Μαΐου 2010 επιστολή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (Δ.Ν.Τ.) προς τον Υπουργό Οικονομικών.

Τα παραπάνω κείμενα στην επίσημη αγγλική γλώσσα, και σε μετάφρασή τους στην ελληνική γλώσσα, έχουν ως εξής:

Άρθρο δεύτερο

Παρέχεται στον Υπουργό Οικονομικών η εξουσιοδότηση να εκπροσωπεί το Ελληνικό Δημόσιο στην Ευρωπαϊκή Διευκόλυνση Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ή Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Στήριξης) (European Facility of Financial Stability - EFSF) και να υπογράφει κάθε μνημόνιο συνεργασίας, συμφωνία ή σύμβαση δανεισμού, διμερή ή πολυμερή, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και να προβαίνει σε κάθε αναγκαία ενέργεια για τη συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου σε νομικά πρόσωπα και φορείς που συστήνονται για την εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Στήριξης.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς των συμβάσεων του άρθρου πρώτου αρχίζει από την ημερομηνία υπογραφής τους.

Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου δεύτερου αρχίζει από την ημερομηνία κατάθεσης του σχεδίου νόμου στη Βουλή.

Αθήνα, 3 Ιουνίου 2010

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. Παπακωνσταντίνου

Αριθμ. 75/15/2010

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση της από 8 Μαΐου 2010 Σύμβασης Δανειακής Διευκόλυνσης μεταξύ αφ' ενός της Ελληνικής Δημοκρατίας ως δανειολήπτη και αφ' ετέρου των κρατών-μελών της Ευρωζώνης και του ΚfW ως δανειστών, καθώς και του από 10 Μαΐου 2010 διακανονισμού χρηματοδότησης αμέσου ετοιμότητας από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο - Συμμετοχή της Ελλάδας στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης»

Α. Με τις διατάξεις του πρώτου άρθρου του ανωτέρω νομοσχεδίου κυρώνονται:

1) Η Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης (α) μαζί με τα επτά (7) Παραρτήματά της που υπογράφηκε στις 8 Μαΐου 2010 μεταξύ αφ' ενός της Ελληνικής Δημοκρατίας ως δανειολήπτη και της Τράπεζας της Ελλάδος ως αντιπροσώπου του δανειολήπτη και αφ' ετέρου των ακόλουθων κρατών-μελών των οποίων νόμισμα είναι το ευρώ: Βασίλειο του Βελγίου, Ιρλανδία, Βασίλειο της Ισπανίας, Γαλλική Δημοκρατία, Ιταλική Δημοκρατία, Κυπριακή Δημοκρατία, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, Δημοκρατία της Μάλτας, Βασίλειο των Κάτω Χωρών, Δημοκρατία της Αυστρίας, Πορτογαλική Δημοκρατία, Δημοκρατία της Σλοβενίας, Σλοβακική Δημοκρατία και Δημοκρατία της Φινλανδίας και του ΚfW που υπόκειται στις ο-

δηγίες, τελεί υπό την εγγύηση και ενεργεί προς το δημόσιο συμφέρον της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, καθώς και η Συμφωνία Μεταξύ των Πιστωτών (β) με τα πέντε (5) Παραρτήματά της, που υπογράφηκε στις 7 Μαΐου 2010 και το Μνημόνιο Συνεννόησης (γ) που υπογράφηκε στις 3 Μαΐου 2010 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που ενεργεί για λογαριασμό των κρατών μελών της Ευρωζώνης και της Ελληνικής Δημοκρατίας.

2) Ο Διακανονισμός Χρηματοδότησης Αμέσου Ετοιμότητας που συμφωνήθηκε κατόπιν της από 3 Μαΐου 2010 επιστολής πρόθεσης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος για χρηματοδότηση από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (Δ.Ν.Τ.), καθώς και της από 9 Μαΐου 2010 απόφασης έγκρισης της Εκτελεστικής Επιτροπής του Δ.Ν.Τ. για την χρηματοδότηση αμέσου ετοιμότητας για την Ελλάδα, που κοινοποιήθηκε με την από 11 Μαΐου 2010 επιστολή του Δ.Ν.Τ. προς τον Υπουργό Οικονομικών.

Ειδικότερα:

(1) Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης (α)

Με τις διατάξεις της Σύμβασης Δανειακής Διευκόλυνσης (εφεξής «Σύμβαση») προβλέπονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

1.α. Οι Δανειστές καθιστούν διαθέσιμη στο Δανειολήπτη μια δανειακή διευκόλυνση (εφεξής «Δανειακή Διευκόλυνση») σε ευρώ για ένα συνολικό ποσό κεφαλαίου ύψους μέχρι 80.000.000.000 Ευρώ και υπόκειται στους όρους και τις προϋποθέσεις του Μνημονίου Συνεννόησης και της υπό κύρωση Σύμβασης.

β. Προσδιορίζεται το μέγιστο ποσό που κάθε δανειστής συνεισφέρει σε σχέση με τη Δανειακή Διευκόλυνση («Δέσμευση») και το σύνολο των δεσμεύσεων τους («Συνολική Δέσμευση»). (άρθρο 1)

2. Προσδιορίζονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των δανειστών και προβλέπεται ότι οι Δανειστές και ο Δανειολήπτης δεν επιτρέπεται να εκχωρήσουν ή καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο να μεταβιβάσουν οποιοδήποτε από τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις τους χωρίς την προηγούμενη γραπτή συναίνεση όλων των Δανειστών.

Κατ' εξαίρεση, ένας Δανειστής έχει δικαίωμα να εκχωρήσει ή/ και να μεταβιβάσει: i) μέρος των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων στο πλαίσιο της ανακατανομής των συμμετοχών των Δανειστών, ii) οποιοδήποτε από τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του, στο Κράτος Μέλος που είναι ο εγγυητής του. (άρθρο 2)

3.α. Ο Δανειολήπτης, με την επιφύλαξη των όρων και προϋποθέσεων της υπό κύρωση Σύμβασης και του Μνημονίου Συνεννόησης, μπορεί, να ζητήσει εκταμίευση (εφεξής «Δάνειο»), κατά τους όρους της Σύμβασης, με κατάθεση στην Επιτροπή σχετικής συμπληρωμένης αίτησης για τη χρηματοδότηση («Αίτημα Χρηματοδότησης»), σύμφωνα με το υπόδειγμα του προσαρτώμενου Παραρτήματος 2, αποδεχόμενος αμετάκλητα τους βασικούς όρους που αναφέρονται σε αυτήν.

β. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, «Εργάσιμη Ημέρα» νοείται η ημέρα κατά την οποία το σύστημα πληρωμών TARGET 2 είναι σε λειτουργία για εκτέλεση συναλλαγών. Ως «Περίοδος Διαθεσιμότητας» νοείται η περίοδος που αρχίζει από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της υπό κύρωση Συμφωνίας και λήγει την ημερομηνία της τρίτης επετείου της ημερομηνίας της Συμφωνίας.

γ. Ορίζεται ότι, το Αίτημα Χρηματοδότησης είναι αμετάκλητο και δεν θεωρείται ότι έχει δεόντως ολοκληρωθεί εάν δεν προσδιορίζει την ημερομηνία Εκταμίευσης, το ποσό του αιτούμενου Δανείου, την περίοδο χάριτος, τη διάρκεια του δανείου και το χρονοδιάγραμμα εξόφλησής του.

δ. Καθορίζονται οι όροι στους οποίους υπόκειται η υποχρέωση των Δανειστών να καταβάλουν το ποσό της Καθαρής Συμμετοχής τόσο για το πρώτο όσο και για οποιοδήποτε μεταγενέστερο δάνειο.

ε. Εάν οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στη Σύμβαση έχουν τηρηθεί, κάθε Δανειστής που έχει καταθέσει στην Επιτροπή Επιβεβαίωσης Δέσμευσης οφείλει, όχι αργότερα από τη σχετική Ημερομηνία Εκταμίευσης, να μεταφέρει σε πίστωση του λογαριασμού των Δανειστών τη συμμετοχή του σε κάθε δάνειο («Συμμετοχή»), μειωμένη κατά το ποσό της Επιβάρυνσης Εξυπηρέτησης που υπολογίζεται στο ποσό μιας τέτοιας Συμμετοχής («Καθαρή Συμμετοχή»).

στ. Ορίζεται η διαδικασία που ακολουθείται στην περίπτωση που κατά την Ημερομηνία Εκταμίευσης, ο λογαριασμός των Δανειστών δεν έχει πιστωθεί με το συνολικό ποσό όλων των Καθαρών Συμμετοχών, όλων των Δεσμευόμενων Δανειστών αναφορικά με το εν λόγω Δάνειο. (άρθρο 3)

4. Καθορίζονται οι παραδοχές, εγγυήσεις και υποχρεώσεις του Δανειολήπτη ο οποίος αναγνωρίζει και εγγυάται στους Δανειστές κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης τα οριζόμενα. (άρθρο 4)

5.α. Ορίζεται το ύψος του ετήσιου επιτοκίου («Επιτόκιο») για τον καθορισμό των τόκων, που ο Δανειολήπτης καταβάλλει, αναφορικά με κάθε υφιστάμενο δάνειο, σε κάθε Ημερομηνία Πληρωμής Τόκων. Το επιτόκιο αυτό προσδιορίζεται με βάση το EURIBOR (ή το EONIA για περιόδους μικρότερες της εβδομάδας) και περιθώριο 300 μονάδων βάσης για τα πρώτα τρία χρόνια από την εκταμίευση και 400 μονάδων βάσης για όλες τις επόμενες Τοκοφόρους Περιόδους. Σε περίπτωση υπερημερίας του Δανειολήπτη, το κατά τα ανωτέρω καθοριζόμενο επιτόκιο αυξάνεται κατά 200 μονάδες βάσης.

β. Ο Δανειολήπτης καταβάλλει, επίσης, προκειμένου να καλύψει τις λειτουργικές δαπάνες, σε καθέναν από τους Δεσμευόμενους Δανειστές αρχική μη επιστρεπτέα επιβάρυνση εξυπηρέτησης, ίση με 50 μονάδες βάσης («Επιβάρυνση Εξυπηρέτησης»), που υπολογίζεται στο κεφάλαιο της Συμμετοχής του κάθε Δεσμευόμενου Δανειστή σε κάθε Δάνειο και αφαιρείται από κάθε Δάνειο που πρόκειται να εκταμιευθεί.

γ. Προσδιορίζονται, για τους σκοπούς της Σύμβασης οι έννοιες των όρων «Ημερομηνία Καταβολής Τόκων» και «Τοκοφόρος περίοδος».

δ. Ο Δανειολήπτης αναλαμβάνει να καταβάλει κάθε πρόσθετο τόκο, καθώς και όλα τα έξοδα και τις δαπάνες που πρέπει να καταβληθούν από τους Δανειστές ή την Επιτροπή ως συνέπεια παραβίασης κάθε απορρόσας από τη Σύμβαση υποχρέωσή του. (άρθρο 5)

6.α. Ορίζεται ότι ο Δανειολήπτης αποπληρώνει το κεφάλαιο κάθε Δανείου κατά την ημερομηνία και σύμφωνα με τους όρους που του έχουν γνωστοποιηθεί από την Επιτροπή στη σχετική Ανακοίνωση Αποδοχής και σε όλα τα σχετικά έγγραφα.

β. Παρέχεται η δυνατότητα στο Δανειολήπτη, υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις και περιορισμούς, να αποπληρώσει νωρίτερα το σύνολο ή μέρος οποιουδήποτε Δανείου.

γ. Ο Δανειολήπτης μπορεί να ακυρώνει, με προηγούμενη έγγραφη προειδοποίησή του σε διάστημα όχι λιγότερο των δύο εβδομάδων, το σύνολο ή μέρος (με ελάχιστο το ποσό των 100.000.000 ευρώ) του ποσού της Δανειακής Διευκόλυνσης που δεν έχει αναληφθεί.

δ. Προβλέπονται οι περιπτώσεις ακύρωσης της Δανειακής Διευκόλυνσης αφενός ως σύνολο και αφετέρου της Δέσμευσης κάθε Δανειστή. Η ακύρωση δεν εγείρει αξίωση για την επίσπευση (πρόωρη εξόφληση) των υφισταμένων Δανείων.

ε. Εάν η χορηγηθείσα χρηματοδότηση στο Δανειολήπτη σύμφωνα με τον Μηχανισμό Άμεσης Χρηματοδοτικής Ετοιμότητας του Δ.Ν.Τ. αποπληρώνεται εκ των προτέρων εν όλω ή εν μέρει σε εκούσια ή υποχρεωτική βάση, ένα αναλογικό ποσό των Δανείων που πραγματοποιήθηκαν βάσει της υπό κύρωση Σύμβασης καθίσταται, εκτός και αν οι Δανειστές ενεργώντας ομόφωνα συμφωνούν διαφορετικά, άμεσα πληρωτέο και εξοφλητέο κατά ένα ποσό που βασίζεται στην αρχική αναλογία των Δανείων που έγιναν σύμφωνα με την Σύμβαση για τη χρηματοδότηση που πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το Μηχανισμό Άμεσης Χρηματοδοτικής Ετοιμότητας του Δ.Ν.Τ.. (άρθρο 6)

7.α. Ορίζεται ότι όλες οι επικείμενες πληρωμές από το Δανειολήπτη καταβάλλονται στο ακέραιο, χωρίς μείωση λόγω συμψηφισμού ή ανταπίτησης, απαλλαγμένες από και χωρίς μειώσεις ή παρακρατήσεις φόρων, προμηθειών και άλλων χρεώσεων για όλη τη διάρκεια της υπό κύρωση Συμφωνίας.

β. Ο Δανειολήπτης δηλώνει ότι όλες οι καταβολές πληρωμών και οι μεταβιβάσεις ποσών βάσει της υπό κύρωση Σύμβασης, καθώς και η ίδια η Σύμβαση, δεν υπόκεινται και δεν πρόκειται να υπαχθούν καθ' όλη τη διάρκειά της σε οποιοδήποτε φόρο ή άλλη επιβάρυνση στη χώρα του Δανειολήπτη. Αν ωστόσο ο Δανειολήπτης είναι υποχρεωμένος από το νόμο να προβεί σε τέτοιες παρακρατήσεις, ο Δανειολήπτης καταβάλλει τα απαιτούμενα επιπλέον ποσά έτσι ώστε οι Δανειστές να λαμβάνουν το σύνολο των ποσών που καθορίζει η υπό κύρωση Σύμβαση.

γ. Αν ο Δανειολήπτης καταβάλει σε σχέση με οποιοδήποτε από τα Δάνεια, ποσό μικρότερο από το συνολικό απαιτητό και πληρωτέο ποσό βάσει της Σύμβασης, παραιτείται οποιοδήποτε δικαιώματος για να επανακτήσει το ήδη καταβληθέν ποσό σε σχέση με τα απαιτητά ποσά. (άρθρο 7)

8.α. Προσδιορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες οι Δανειστές μπορούν να ακυρώσουν τη Δανειακή Διευκόλυνση και / ή να απαιτήσουν το ανεξόφλητο κεφάλαιο των Δανείων ως άμεσα απαιτητό και πληρωτέο, μαζί με τους δεδουλευμένους τόκους.

β. Προσδιορίζονται για τους σκοπούς της υπό κύρωση Σύμβασης, οι έννοιες των όρων «Σχετικό Χρέος», «Εξωτερικό Χρέος» και «Δημόσιο Εσωτερικό Χρέος».

γ. Σχετικά με τα προαναφερόμενα δικαιώματα τους, οι Δανειστές ενεργούν σύμφωνα με τους όρους της Σύμβασης των Πιστωτών.

δ. Σε περίπτωση άσκησης των ανωτέρω δικαιωμάτων από τους δανειστές, ο Δανειολήπτης επιστρέφει όλα τα έξοδα, τις δαπάνες, τις αμοιβές και την απώλεια των τόκων που προκύπτουν και είναι πληρωτέα από τους Δανειστές ή την Επιτροπή ως συνέπεια της πρόωρης αποπληρωμής οποιουδήποτε Δανείου. (άρθρο 8)

9. Καθορίζονται οι υποχρεώσεις πληροφόρησης του

Δανειολήπτη προς τους Δανειστές και την Επιτροπή.

(άρθρο 9)

10. Οι Δανειστές έχουν το δικαίωμα να ελέγχουν την τήρηση από το Δανειολήπτη των υποχρεώσεών του, που απορρέουν από την υπό κύρωση Σύμβαση, καθώς και από το Μνημόνιο Συνεννόησης και για το σκοπό αυτό εκπροσωπούνται από την Επιτροπή.

(άρθρο 10)

11. Καθορίζεται η διαδικασία που πρέπει να τηρείται για τις γνωστοποιήσεις σε σχέση με την υπό κύρωση Σύμβαση.

(άρθρο 11)

12. Ορίζεται ότι, σε περίπτωση που μία ή περισσότερες από τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στην υπό κύρωση Σύμβαση είναι ή καταστούν εξ ολοκλήρου ή εν μέρει άκυρες, παράνομες ή μη εκτελεστές, η ισχύς, η νομιμότητα και η εκτελεστικότητα των υπολοίπων διατάξεων που περιλαμβάνονται σε αυτήν, επ' ουδενί τρόπω επηρεάζεται ή κλονίζεται για το λόγο αυτό.

(άρθρο 12)

13. Επιπλέον ορίζεται η διαδικασία εκχώρησης και μεταβίβασης δικαιωμάτων και υποχρεώσεων κάποιου Δανειστή προς άλλους.

(άρθρο 13)

14. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο και τη δικαιοδοσία, προσδιορίζεται η ημερομηνία που η υπό κύρωση Σύμβαση τίθεται σε ισχύ και τίθενται επτά (7) παραρτήματα που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος αυτής.

(άρθρα 14-17)

Συμφωνία Μεταξύ των Πιστωτών (β)

Τα κυριότερα σημεία της Συμφωνίας Μεταξύ των Πιστωτών («Συμφωνία») μεταξύ των: Βασιλείου του Βελγίου, Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Ιρλανδίας, Βασιλείου της Ισπανίας, Γαλλικής Δημοκρατίας, Ιταλικής Δημοκρατίας, Κυπριακής Δημοκρατίας, Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, Δημοκρατίας της Μάλτας, Βασιλείου των Κάτω Χωρών, Δημοκρατίας της Αυστρίας, Πορτογαλικής Δημοκρατίας, Δημοκρατίας της Σλοβενίας, Δημοκρατίας της Σλοβακίας και Δημοκρατίας της Φινλανδίας, είναι τα ακόλουθα:

1.α. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη, συμφωνούν ότι η Επιτροπή τους εκπροσωπεί στην οργάνωση και διαχείριση των κοινά οργανωμένων Διμερών Δανειών που χορηγούνται στον Δανειολήπτη σύμφωνα με τους όρους της Σύμβασης Δανειακής Διευκόλυνσης.

β. Ορίζεται ότι, από τη στιγμή που η Επιτροπή παραλαμβάνει τις Επιβεβαιώσεις Δέσμευσης από τουλάχιστον πέντε Συμβαλλόμενα Μέρη που αντιστοιχούν τουλάχιστον στα 2/3 της Συνολικής Δέσμευσης (έναν «Κρίσιμος Αριθμός Κρατών Μελών»), η Συμφωνία τίθεται σε ισχύ και είναι δεσμευτική μεταξύ εκείνων των Συμβαλλόμενων Μερών, που παρείχαν τις εν λόγω Επιβεβαιώσεις Δέσμευσης. Η υπό κύρωση Συμφωνία τίθεται σε ισχύ και καθίσταται δεσμευτική και για κάθε ένα από τα υπόλοιπα Συμβαλλόμενα Μέρη, με έναρξη ισχύος την ημερομηνία από την οποία η Επιτροπή παραλαμβάνει την Επιβεβαίωση Δέσμευσης καθενός από τα παραπάνω Συμβαλλόμενα Μέρη.

γ. Η Γερμανία ορίζει την KfW ως Δανειστή για λογαριασμό της Γερμανίας και για τους σκοπούς της Σύμβασης Δανειακής Διευκόλυνσης.

(άρθρο 1)

2.α. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούν ότι η Επιτροπή, για λογαριασμό των Μερών, διαπραγματεύεται i) Τη Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης, ii) το Μνημόνιο Συνεννόησης με τον Δανειολήπτη και iii) συγκεντρώνει και διασφαλίζει όλους τους προηγούμενους όρους.

β. Ορίζεται ότι, η Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης α-

φορά συνολικό ποσό κεφαλαίου που ανέρχεται μέχρι του ύψους των 80 δισεκατομμυρίων ευρώ, που αντιστοιχεί στο άθροισμα των διμερών δανείων, που μπορεί να συναφθούν από όλους τους Δανειστές («Δανειακή Διευκόλυνση»).

γ. Η Δέσμευση κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους, στο πλαίσιο της Σύμβασης Δανειακής Διευκόλυνσης, ανέρχεται στο συνολικό ποσό του διμερούς δανείου, όπως αυτό μπορεί να διαιρείται σε ετήσια τμήματα, τα οποία κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος έχει δεσμευθεί να διαθέσει.

δ. Η Δέσμευση κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους (η Γερμανία για λογαριασμό της KfW) και του αντίστοιχου Δανειστή, να παρέχει το αντίστοιχο διμερές δάνειο είναι σταθερή και υποχρεωτική και υπόκειται μόνο στην εκπλήρωση τυχόν διαδικασιών που απαιτούνται από την εθνική νομοθεσία κάθε Μέρους.

ε. Μία αρχική Επιβάρυνση Εξυπηρέτησης που υπολογίζεται επί του κεφαλαίου κάθε Δανείου, βαρύνει τον Δανειολήπτη και αφαιρείται από το ποσό των μετρητών που καταβάλλεται στον Δανειολήπτη σχετικά με κάθε τέτοιο Δάνειο με σκοπό να καλύπτονται λειτουργικά κόστη. Η Επιβάρυνση Εξυπηρέτησης αφαιρείται από το ποσό σε μετρητά που αποδίδεται στον Δανειολήπτη για κάθε Δάνειο και κατανέμεται από την Επιτροπή στους Δανειστές που πραγματικά συνεισφέρουν σε αυτή την εκταμίευση, αναλογικά με τη συμμετοχή κάθε τέτοιου Δανειστή στο συνολικό ποσό του Δανείου αυτού.

στ. Ο Δανειολήπτης μπορεί να ζητήσει την εκταμίευση Δανείου μόνο κατά τη διάρκεια της Περιόδου Διαθεσιμότητας, όπως αυτή ορίζεται στη Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη μπορούν ανά πάσα στιγμή να αποφασίσουν ομόφωνα να παρατείνουν την Περίοδο Διαθεσιμότητας.

(άρθρο 2)

3. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται από τα Συμβαλλόμενα Μέρη να ανοίξει έναν λογαριασμό στο όνομα των Δανειστών στην ΕΚΤ και να τον χρησιμοποιεί για τη διενέργεια όλων των πληρωμών για λογαριασμό των Δανειστών και από τον Δανειολήπτη στο πλαίσιο των κοινά οργανωμένων Διμερών Δανείων.

(άρθρο 3)

4. Καθορίζεται η διαδικασία προετοιμασίας για την εκταμίευση Δανείου στο πλαίσιο Σύμβασης Δανειακής Διευκόλυνσης και για την έγκριση των εκταμιεύσεων.

(άρθρα 4-5)

5. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούν να ανατεθεί στην Επιτροπή η αρμοδιότητα της πραγματοποίησης των υπολογισμών για τους σκοπούς του άρθρου 6 της Συμφωνίας μεταξύ των Πιστωτών και της Σύμβασης Δανειακής Διευκόλυνσης.

Η Επιτροπή καθορίζει το Επιτόκιο για κάθε Δάνειο, σύμφωνα με τη Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης, υπολογίζει τα καταβαλλόμενα ποσά σε κάθε Ημερομηνία Καταβολής Τόκων και ενημερώνει σχετικά τον Δανειολήπτη και τους Δανειστές. Προβαίνει επίσης στην κατανομή των πληρωμών.

(άρθρο 6)

6. Προβλέπεται ο τρόπος αντιμετώπισης των περιπτώσεων διαπίστωσης παράβασης των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης.

(άρθρο 7)

7. Καθορίζεται ο τρόπος λήψης αποφάσεων των Δανειστών σε σχέση με τη μεταξύ τους Συμφωνία, τη Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης και το Μνημόνιο Συνεννόησης, καθώς και οι υποχρεώσεις τους κατά τη διαδικασία κατανομής των πληρωμών.

(άρθρα 8-9)

8. Ρυθμίζονται διοικητικά θέματα για την εφαρμογή

της υπό κύρωση Συμφωνίας, ορίζεται η διάρκειά της, προβλέπεται το εφαρμοστέο δίκαιο και η δικαιοδοσία και τίθενται πέντε (5) παραρτήματα που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος αυτής. (άρθρα 10-16)

Μνημόνιο Συνεννόησης (γ)

Το Μνημόνιο Συνεννόησης αποτελείται από: 1) Το Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής, 2) Το Μνημόνιο στις συγκεκριμένες προϋποθέσεις Οικονομικής Πολιτικής και 3) Το Τεχνικό Μνημόνιο Συνεννόησης. Ειδικότερα:

1. α. Στο Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής, περιγράφονται οι δημοσιονομικές πολιτικές, οι πολιτικές στο χρηματοπιστωτικό τομέα και οι διαρθρωτικές πολιτικές, των οποίων θα κάνει χρήση η ελληνική κυβέρνηση, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι του προγράμματος και κυρίως η μείωση του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης κάτω από το 3% του Α.Ε.Π. έως το 2014.

β. Προβλέπεται η κάλυψη των αναγκών χρηματοδότησης του προγράμματος με τη χρηματοδοτική στήριξη από τα κράτη-μέλη της Ζώνης του Ευρώ (έως 80 δις ευρώ) και το Δ.Ν.Τ. (έως 30 δις ευρώ), και την παράλληλη ενίσχυση της πρόσβασης στις αγορές κεφαλαίων.

γ. Η πρόοδος εφαρμογής των πολιτικών στο πλαίσιο του προγράμματος θα παρακολουθείται μέσω τριμηνιαίων (και συνεχών) ποσοτικών κριτηρίων απόδοσης (Κ.Α.), καθώς και ενδεικτικών στόχων, διαρθρωτικών σημείων αναφοράς, αναθεωρήσεων του προγράμματος και ρητρών.

2. Το Μνημόνιο στις συγκεκριμένες προϋποθέσεις Οικονομικής Πολιτικής καθορίζει τα μέτρα που πρέπει να έχουν ληφθεί μέχρι το τέλος των οριζόμενων τριμήνων, στα πλαίσια των ανωτέρω πολιτικών, με βάση τα οποία θα γίνονται οι αξιολογήσεις για την αποδέσμευση των δόσεων της χρηματοδότησης.

3. Με το Τεχνικό Μνημόνιο Συνεννόησης προσδιορίζεται το πλαίσιο συνεννόησης όσον αφορά τους ορισμούς των δεικτών που υπόκεινται σε ποσοτικούς στόχους (κριτήρια απόδοσης και ενδεικτικοί στόχοι), και περιγράφονται οι μέθοδοι που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για την αξιολόγηση της απόδοσης του προγράμματος, καθώς και οι υποχρεώσεις για παροχή πληροφοριών προκειμένου να διασφαλιστεί η επαρκής παρακολούθηση των στόχων.

II) Με την από 9 Μαΐου 2010 απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής του Δ.Ν.Τ. εγκρίθηκε ένας τριετής Διακανονισμός Χρηματοδότησης Άμεσης Ετοιμότητας για την Ελλάδα, ύψους 30 δις Ευρώ (Ειδικά Τραβηχτικά Δικαιώματα 26,4 δις).

Β. Με τις διατάξεις του δεύτερου άρθρου του νομοσχεδίου παρέχεται στον Υπουργό Οικονομικών η εξουσιοδότηση να εκπροσωπεί το Ελληνικό Δημόσιο στην Ευρωπαϊκή Διευκόλυνση Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ή Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Στήριξης) και να υπογράψει κάθε μνημόνιο συνεργασίας, συμφωνία ή σύμβαση δανεισμού, διμερή ή πολυμερή, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, και να προβαίνει σε κάθε αναγκαία ενέργεια για τη συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου σε νομικά πρόσωπα και φορείς που συστήνονται για την εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Στήριξης.

Γ. Με τις διατάξεις του τρίτου άρθρου ορίζεται η έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου.

Από τις προτεινόμενες διατάξεις δεν προκαλείται πρόσθετη επιβάρυνση του Κρατικού Προϋπολογισμού, καθόσον η Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης αφορά σε προγραμματισμένα δάνεια, τα οποία, υπό τις παρούσες συνθήκες, η χώρα θα ελάμβανε από τις αγορές με υψηλότερο από το καθοριζόμενο στην εν λόγω Σύμβαση επιτόκιο.

Όσον αφορά στα οικονομικά αποτελέσματα που απορρέουν από τις πολιτικές, που η χώρα δεσμεύεται να εφαρμόσει βάσει του Μνημονίου Συνεννόησης, έχουν ήδη προσδιορισθεί και θα προσδιορίζονται στις επιμέρους νομοθετικές ρυθμίσεις που έχουν ψηφισθεί και θα ψηφισθούν στο μέλλον.

Αθήνα, 2 Ιουνίου 2010

Η Γενική Διευθύντρια

Βιολέττα Καρακατσάνη-Κονίδα